

M I M

1 6 4 8

C. C. S.
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogic
Regi Hohensta

GRATVLATORIA

Quibus

VIRUM Admodum Reverendum, Clariſſimum
& Excellentiſſimum

DN.

M. MARTINUM HEINSIUM,

Ecclesiæ Francofortanæ ad Oderam Pastorem Di-
gnissimum, ejusdem & vicinarum Superin-
tendentem Gravissimum

Cum

Lectiſſima pudiciſſimaq; VIRGIN E

ANNA HEDEWIGA SEGERS/

VIRI

Reverendi & Clariſſimi

DN. M. IOHANNIS Segers /

Superioris Ædis Francofortanæ Symmyſtae
quondam vigilantiſſimi meritifſimi,
relicta Filia

Die 18. Jan. Anno 1647. ibid. Francofordiæ

Nuptias contrahentem

excipiebant

Fautores & Amici.

Typis Viduæ EICHORNIANÆ.

Post fletum risus sequitur, post nubila Phœbus !
Quippe Deus, quæ sunt tristia, lœta facit.
Si dubitas, ades hic ! Clarissimus HEINSIUS hocce
Mystra DEI, exemplo comprobat ecce suo !
Ille tori sociam lacrimis deflevit amaris,
Ut rapuit Mortis vis inimica trucis :
VEHRIA sic meruit pia, Claro nata Parente,
Cujus BERLIMUM dogmata sacra colit.
Sed non absimilis succedit, nata SEGERO
Virgo, nova hinc anno gaudia fertq; novô.
Gratulor, & plures Tibi Chara SEGRIA vivat
Annos, TE multâ prole beetq;, precor !

Aff. & Benevolent. ergo Berolino mittebat
Andreas VERNICKE / Sacri Palati
Lateranensis, Aulaq; Cæsaræ, &
Imperialis Confistorij Comes, nec
non Sereniss. & Potentiss. ELE-
CTORIS Brandenburgici
Consiliarius.

Ardua res, thalami concendere pulpita, bisq;
Solvore diversis, debita jura tori.
Ardua res Christi concendere pulpita, turbæ
Sanctaq; salvifico verba secare modo.
Duplice, Tu GENER, Antistes sacer atq; colende,
Auspicijs sanctis hocce labore viges.
Ille Deus socij qui sanxit foedera lecti,
Corcula vestra velit jungere amore pari ;

Utq;

Utq; tori atq; Chori videoas per-gaudia multa
Et vigeas multâ prosperitate diu!

Genero plurimum dilecto grat.

Samuel Hoffmannus, S. S. Theolog. D.

Serenissimi & Potentiss. ELECT. Bran-
denb. S. Consistorij Consiliarius,
Ecclesiarum Berolinensium
Præpositus & vicinarum
Superintendens.

M. MARTINUS HEINSIUS.

per anagramma
HEM! MARS NISU; SI UNIT.
ARS ME HIS UNIS MUNIT.

Solus Conjugij Deus est fundator & auctor;
Copulat ille suâ pectora bina manu:
Mox eadem magno dirimit non absq; dolore
Unanimi quondam corda ligata fide.
Denuò at interea liventia vulnera sanat,
At q; ægro medicas porrigit ipse manus.
Nonne expertus idem nunc, HEINSI, Sponse, profaris?
En! redit in thalamum Virgo pudica tuum.
Quam priùs abstulerat Deus, hanc cum fœnore reddit;
Gratulor! ô cordis dulce malagma siet!
HEM! MARS dum tanto pergit disjungere NISU
Mentes, ne metuas, SI Deus UNIT eas.

A 2

Huic

Huic confide, ora, tua fac, & dilige Sponsam,
Hec ARS ME HIS UNIS optima MUNIT, ai!

Cum voto omnis prosperitatis gra-
tulabundus fac.

M. Jacobus Helvigius, Præ-
positus & Inspector Suevo-
Coloniensis.

Genero suo dilectissimo

Dn. M. MARTINO HEINSIO, ad vota secunda accedenti.

Haec tenus, ut turtur, tristem sine Compare vitam
Duxisti, expellens gaudia quæq; procul.
Post luctum tandem reddit, & Tibi jungit amico
ANNAM SEGERI foedere castus amor.
Sit foedus firmum, lætam post tristia vitam
Transige, Conjugij gaudia mille sient.

M. PETRUS VHER,
Ecclesiast. Berlin.

SPONSE, loco gaudes ANNAM revocare CATHRINÆ,
Lætor ego cœptis, hæc nova vota cape:
Adsit Sancta TRIAS vobis, & amore perenni
Pectora vestra liget, ne sit amaror amor.
Vos & veltra beet præpingui limina censu,
Vosq; sinat lætâ crescere prole, toro.

sic ολοψύχως νονεο

M. JOHANNES Balkar/
Ecclesiæ Cathedralis Episco-
patus Brandenburgici
Pastor & vicinarum
Inspector.

In

In Secundas Nuptias

VIRI Admodum Reverendi atq; Clariſſimi
DN. MAGISTRI HEINSII, Paſ-
toris ac Superintendantis Francofurdi
ad Oderani digniſſimi
Sponsi &c.

Pastoris ſunt signa boni qua ritè ſequenda,
Ut placeat Domino, qui regit omne ſolum:
Signet, præcedat, paſcat, potet q; lavet q;
Sanet oves, quærat, portet agat q; domum.
Es talis Paſtor fidus, celeberrime Sponſe
HEINSI, qui quæris, paſcis oves, animas,
Deſuper hinc Agnam tibi jam concedit amicam,
Collocat inq; tuum ſummus löva ſinum:
Ex sancta, que Paſtoris, radice propago,
Surculus ecce novus, Sponſa novella datur.
Gaudia magna, tibi mœſto, pia reddidit Agna,
Sponſum nunc recreans ANNA novella ſuum.
Agna fuit quondam tibi dulcis, Clare Magiſter
Paſtoris recreans, ſed periens abiit.
Unde dolor magnus ſurgit, ſed nunc novus, inde
Gaudia tanta tibi, gaudia mille tibi.
ANNA ſatis blanda eſt, tua Sponſa pudica, decora,
Paſtorem ſequitur, Gratulor ergo tibi.
Hanc Agnam paſcas, lati vos vivite in annos,
Agna & ovis, Paſtor fructiſcent vigeant.

Sic c̄lonaq̄dīas vovet
M. Joach. Frömm. Eccleſiaſt,
Berol. Nicol.

HAut caret eventu, quicquid Pietate magistrâ,
Pro vitâq; pij, proq; salute, yovent;
Cœlestem ad Patrem SPONSæ pia MATER abibat,
Quando suæ gnatæ prospera vota daret;

Munere consimilem PATRI, virtuteq; Sponsum
Vibritùs optabat pro pietate suâ.

ANNULA SÆGERIANA TIBI dum jungitur, HEINS!

Quod fuit in votis Matris, id acta probant.
Gratulor: Ex anno fluat annus, & adfluat omni
Omne bonum, felix finis & ortus eat.

M. GEORGIVS LILIUS.

Aliud

VOta secunda cano TIBI nunc, qui Vota secunda,
VIR VENERANDÆ capis, vota secunda cano.

ANNULA Gratatum venit HETVVIG SÆGERIANA
In thalamum, Gremium ac ANNULA Gratum.

Sit tibi conjugium PERFELIX, Sit BENE DICTUM,

PROLEG Fœcundum sit Tibi conjugium,
Gaudia mille Deus det, mutua gaudia cordis,

Gaudia detq; Anima gaudia mille Deus.
Noxia queq; fuget Deus, expellens mala cuncta,

Corporis atq; Anima Noxia queq; fuget.

Vos in AMORE DEUS Conservet firmiter ambos,
Roboret & vero vos in AMORE Deus.

Regna beata poli det vobis Rector olympi,

Qui tenet & donat regna beata poli.

Sufficit inde mihi Votis conjungere Vota,

Catera præstet AMOR, sufficit inde mibi.

Ut

*Ut rata vota sient BENEDICAT CHRISTUS IESUS,
Annuat Clemens, ut rata Vota sient.*

Sincero Cordis affectu apponebat
hæc M Lq;

Johannes Rotnerus Syn-diaconus
Berolini ad D. Nicolai.

Dum moderante DEO jungis tibi foedere Sponsam
HEINSI, legitimo, plurima fausta precor.
Faxit Conjugij sacrati fautor & Autor,
Ut benè succedat, quod benè coepit, opus.
Aurea pax, dulcis concordia, mutuus ardor
Adsit, sed procul hinc jurgia quæq; sient.
Vivite foecundi, foecundos edite foetus,
Indole qui referent & pietate patrem.

*Fausta congratulationis ergo
Colon. faciebat*

Martinus Hannischius,
Verbi ad D. Petri Minister.

M. MARTINUS HEINSIUS
&
ANNA HEDEWIGE SEGERIN

*per anagr.
omisso g.*

HEUS MANNA VENIT. REGES EAM. ID INNUIS RISU.

NOSScupis, qua, SPONSE, torum, CELE-
BRATE per ora
Cunctorum, scandat Sponsa PUEL-
LA Tuum?
Allusio ad c. 16, 15. Exod.
ubi de manna et litus de-
lapsa tanq. de re insuetâ
& admiratione dignâ
quærebat Israëlitæ

HEUS נָנָן יְהֻנָּה h. e. ut Lxx
rectissimè verterunt, Td

851 7870 5

*HEUS Tibi M A N N A VENIT præstanti corpore
Nympha,*

ANNA sit illa retro nomen id omen habet.

Manna enim dicitur à ΜΑΝΝΑ distribuit, & est
juxta quosdam rectius
tamen statuitur particu-
la Syriaca; idem ac portio
unicuique ad mensa.

Quam Tibi particulam sociavit calica viro

tus

*Cordis ut auferret vulnera prima
Tui.*

*M A N N A πολύνησον fuit, & tua Sponsa novella,
Dotibus excellit splendida multijugis.*

*M A N N A erat atq; μελίσσον, & Tua Sponsa puella
Mel Tibi largifluum stillat amoris idem.*

*ANNA Dulcis amica venit vitæ solatia præstans,
Basia multiplicans dulcis amica venit.*

*M A N N A venit gratum, venit en tibi mellea virgo,
Non trux ira venit, sed C H A R I T I L L A venit.*

*Moribus insignis, superans virtute pueras
Sidereis oculis, purpureisq; genis.*

*Quacunq; aspicias micat binc decor, inde venustas,
Fucunda assurgunt undiq; delitiae.*

*Cerne modo argutos qui in Te deflectat ocellos,
Doctilo quoq; Tuo semper in ore habitet.*

*Hancè R E G E S contra, defendes, Optime Sponse
Atq; patrocinio Tute tuebere E A M .*

*Tute tuere, gubernare, dilige, corrige Sponsam,
Cum quā certabis semper amore pari.*

Esse

*Esse soles comis, nec Te indulgentior alter,
Risu quicquid aves INNUIS id placido.
Non Tecum ira furens habitat nec tristis Erinnys;
Ex oculis spirat gratia multa Tuis.
Hinc tacitos in corde fovens nova Nupta calores
Optato refici conjugē pronā cupit.
Quām benē conveniet vos inter corcula bina!
In quibus est eadem gratia, mens eadem.
Vēna frigidā sed voto calido, eximio
Sponsorum pari accin.*

M. Adamus Spengler

Gymn. Berl. Reet.

Ode

Alcaic-Archilochio-Pindarica.

Non semper eructat tragicos sonos
Brumale frigus: Nec glacie nitet
Æquor coactum semper: udus
Nec pluviam ipse ciens Orion
Imbres nocivos contrahit usq;: nec
Limosa tellus, dum Boreas fremit
Vasto ore fævus, contremiscit,
Aut gemebunda pavescit usq;:
Sed deniq; æstas purpureo redit
Vultu, nivolum quando perit gelu:
Rursus jacit Phoebus nitorem
Blandidulum, tenebris fugatis.
Sic non feroceus usq; tonans minas
Pressos molestat fors homines ferox:
Sed dat statu feliciori
Deniq; terrigenas fruisci.

B

Te

Te nuper horrendos reboans hyems
Flatus, fatigans omnigenis modis
Malas rigantem comptimebat,
Quando tibi rapiens necabat
Mors vix datam savâ sociam manu.
Tristes dolores tunc animo premens
Ex corde voces proferebas
Sat querulas, gemitusq; multos.
Mentem jacentem nil recreans erat,
Nil, quod serebat latitiam tibi;
Ædes erant tristes, jugalis
Tristis erat torus atq; mensa.
Multis tuas foedans lacrimis genas
Tales querelas cum gemitu dabas:
Dilecta quò tendis? meum Cor.
Quò fugis? Heu! mea amica quorsum?
Quæ Morta te avulsam lateri meo
Raptans trahit conatibus improbis?
Quid factitem solus? mihi quis
Porriget heu! misero levamen?
Tales querelas cum gemitu gravi
Extorsit en! dilectio conjugis,
Atrox furentis quam necavit
Vis Lachesis sicilice acuta:
Verum quiescant nunc lacrimæ graves,
Pectus quiescat discrucians dolor,
Nunc flebiles cessent dolores,
Nunc miseri gemitusq; cessent.
En bruma, quæ movit tibi turbines,
Diffugit! æstas en reddit optima!
Imber boans nunc cum procellis
Desijt, & rutilis quadrigis

Phœbus

Phtebus vehens hem' blandidulum jubar
Latè refundit. Sors vi duans torum.
Primum tibi vultu favente
Et placidis oculis videtur.
Jungis maritam nunc aliam tibi,
Demortuæ quæ ferre queat vicem:
Hæc blanda lux, hæc est levamen
Hæc qj; quies gravium dolorum.
Hæc suave (credas) basiolum tibi,
Hæc hæc vigens, florens erit hæc tibi
Semper rosetum, hæc hæc amœenis
Blanditijs animum terentes
Curas amicè fallet. Amica lux
Hæc hæc toro obsepto gravioribus
Lucem tenebris innovabit
Gaudia multa ferendo latè.
Certè jugalis nunc tibi dulcior
Lectus, renidet nunc tibi pulchrius
Tectum : ergò vestes lugubres nunc
Extie, & indue, Sponse, latas.
Cernin', coronam, quam tibi Nupta fert,
Sertum viden', quod nunc tibi necitat
Formosa Virgo flore dulci,
Atqj tuo capiti applicatur.
Tristes remittas nunc animo tuo
Curas, erit postac ratio tibi
Non ulla luctus: hæc amanter
Auferet omne genus dolorum.
Formæ venustæ si videas decus,
Cedit puellis hæc reliquis nihil.
Fulgente splendescunt ocelli
In facie, ut rutilant sereno

Stellæ polo; blandum residet decus
Rubris labellis: næ niveo micat
Collum velut sparsum vapore,
Sive nitet Parij ut lapilli.
Hæc hæc voluptas, hæc tibi gaudium;
Hæc hæc quies, fallens mala quælibet:
Jungens tibi hanc præclare Sponse,
Usq; novos agites triumphos.
Et Sponsa talem naæta tibi Virum,
Qui doctus est verè, pius ac probus,
Qui Concionator supremus,
Pectore lætitiam refunde.
Hunc, Sponsa, Sponsum amplectere suaviter,
Solo quiesce ac hoc socio toro:
Sic flamma necet bina corda
Non violanda necis furore.
Hanc, Sponse, Sponsam amplectere suaviter
Solâ quiesce ac hâc socia toro:
Sic flamma necet bina corda
Non violanda necis furore.
At hæc satis sunt: Vos igitur benè
Vestro in toro convivite: Nestorem
Tu Sponse vincas; Tuq; longos
Sponsa dies videoas Sibyllæ.

M. Petrus Thesendorff
Gym.Berl. Con-Rect.

Vide Carm.
Nupt. Dn.
Philip Jac.
VVolfij.

SCripserat & calamo ac animo pius HEINSIUS
Cum peteret VVolfj fata benigna toro, (olim,
Se Berolinensem constanter amâsse pueram,
Quæ toto placuit pectore sola sibi:

Propter

Propter & hanc unam, Berolinum quas generasset,
Omnes se semper magnificare pias.
Quaritis ergo piæ, & blandaæ, facilesq; puellæ,
Cur aliam quarat, currat & ad Viadrum?
Sed benè. nondum animum mutavit, nec peregrinam
Connubio Sponsam jungere constituit.
Nam sibi quam sociam Francfurdi fœdere junxit,
Cum Berolinensis, tum Viadrina cluet.
Urbs etenim mater fuit altera, & altera nutrix
Francfurduum vitam: ast hæc alimenta dedit.
Connubii causam si vultis: jungat ut urbis
Utriusq; sibi Virginum amicitias.
Quare Vos Berolinenses nolite puellæ
Irasci, Nuptis nec male velle novis.
Nec Dominum Sponsum vos despexisse putate,
Nam Vos semper adhuc diligit, hanc sed amat.
Quin potius socie quondam benedicite vestra
Tædis, & mecum vos rogitate Deum;
ANNA HEDVIG multos vivat feliciter annos,
Nec ceu canna levis, morte peremta cadat.
Vivat & incolmis, felix, expersq; dolorum
Heinsius, & vincat secula Mathusalem.

Ita ex animo
Joachimus Francus, Gymn.
Berol. Sub-Rector.

Non altum sævocælum tonat usq; tumultu,
Nec temper fundit nubilus Auster aquas;
Sed nigræ fugiunt nubes: fera fulmina cessant,
atq; suâ Titan lampade lustrat humum.

HEINSIUS hoc clarus nobis testatur abunde,
Qui Francofurdi dogmata sacra docet.
Non itate pridem viduum sors fecerat atra,
Vincula dum dulcis solvit amœna tori;
Aura sed afflictas hodiè res mitior afflat,
Dum thalamum scandit casta virago tuum.
ANNÆ nomen habet, Pastoris sanguine creta,
Tale dabit donum Gratia DÌA pio:
Cujus in ore nitet pietas, in pectore candor
Emicat, in toto corpore fulget honor.
Illa tuo tristes depellet pectore curas,
Rebus in adversis dulce levamen erit:
Ergo DEoDuce vota subi, vir Clare, secunda,
Verè ut utriq; sicut vota secunda, precor.

συγχάρειας E. app:

Christophorus Hindenberg.

Argentum antiquo ritu fert una & alter
Illi, qui jungunt fædera casta tori;
Sed quia deſtituunt me pondera fulva Metalli,
Vir predocte HEINSI, talia dona fero:
Vivite Concordes subeuntes Vincula leti
Conjugji, sapiens que DELIS instituit,
Vivite felices, tantisper tedia vitæ
Dum, vocante DEO, deposuisse juvet,

Ita grat. Dr. Aff. suo
Nicolaus Garverus, Gym. Berol. Coll.

Nova Yámina.

HAud hodie immerito grator tibi docte Magister,
Gratulor & Sponsæ, VIR VENERANDE, tuz,
Et Precor, & cupio, devotus flagito corde,
Derq; DEus votis pondus inesse meis.
PELLE PROCUL SATANÆ SÆVUM PIE CHRISTE furorem
Atq; tædis captis conjugibusq; novis, Pel

Pelle procul lites & amarx prælia linguae,
A thalamoq; novu tristia pelle procul.
Nam veluti thalamus posthac vos unus habebit,
Sic una in vobis mens sit. & unus amor,
Una sit in vobis semper mens, una voluntas,
Unicus & teneat pectora bina calor.
Crescat amor suavis, fructus succrescat amoris,
Hinc vobis surgent gaudia mille toro.
Affluat ambobus precor ut fortuna, torumq;
Pignoribus multis & Venus alma beat.
Conjugium Sponsis toto ut sit tempore felix,
Id precor ô IESU fac bonitate tuâ.
Vivite vosq; diu quod jam Gnospelius optat.

IESU da votis pondus inesse meis.

Honoris & fausti omnis ergo
admodulabatur

Georgius Gnospelius Cantor Berl.
Ecclesia Marianæ.

Filioli strenuam Pater ut consuecit in anni
Felix auspicium suppeditare novi;
Sic tibi Jova dedit Sponsam, per amabile donum,
Quò nihil in vita gratius esse potest.
Filia Doctori præclaræ dannæ prioris
Conjugij reparat nobile, virgo, bonum.
Frigidulum in lectum quoniam succedit honestæ
Matronæ, quæ jam contumulata jacet,
Isthat naturâ quondam ductrice Magistri
Docti PETRI VEHR filia chara fuit.
Ergo suscipias equiq; boniq;, quod offert,
Vir Reverende, Deus, quâ est bonitate tibi.
Qui solus magni gerit exorabile nomen
Patris, conjugium prospiceret ille tuum.

Johannes Künemann/ Gymn.

Berol. Collega.

Was sol / Herr Breutigam/ was sol denn ich euch schenken
An eurem Ehren-tag? Ich kan gar nichts erdenken.
So bin ich auch zu arm/ das ich euch roches Gold/
Wie gern ichs denn auch thät, anizos schenken soll.

Jedoch dich will ich thun; Ich wil euch Gottes Segen
Von Gott erwünschen; Gott der sei auff euren Wegen
Bey euch mit seiner Gunst; Er laß euch liebes Paar/
Den Ehesegen sehn nach Willen, alle Jar.

Johannes Marggraff des Ber-
linischen Gymnasiij Collega
infimus.

Dactylischer Glückswunsch.

Gen Gleich und Gleich zusammen sich hest/
Wie das gemeine Sprichwort vermeint
Den auch die Thiere in Thalen / in Gründen/
All' mit einander ihrs gleichen wol finden/
Damit sie sich mögen nehren / und ehren/
Lieben / vnd züchtig in Frucht sich auch mehren:
So thut ihr billich / das ihr euch wolt halten
Du euers gleichen / und Gott lassen walten
All euer thun und lassen beneben/
Dazu Gott dem Herren nur gentzlich ergeben/
Er wird euch auch Reichthum geben die Fülle/
Wartet nur aus in Gedult und in Stille.
Er wird euch segnen mit viel jungen Erben/
Die er auch gar nicht wird lassen verderben/
Sondern sie führen / erhalten / und nehren/
Nothdurfft des Leibs / und der Seel bescheren/
Gleube nur es wird gar gewisse geschehen/
Ihr werdts wol selber erfahren und sehen.
Gott geb'euch derhalben viel Glückes und Segen/
All euer thuen und lassen hergegen/
Wol er regieren / und walten in allen/
Wie es ihm und euch wol möge gefallen/
Er geb euch Glück bei einander zu wohnen/
In Gottes furcht / er wirds euch wol belohnen/
Und euch dan dafür das ewige leben
Aus Gnaden umb Christi willen geben/
So wol auch uns allen mit euch zugleich/
Verhelfsen einmahl in das Himmelreiche.

Dieses entwarf in Eyl seinem Hochgeehrt
Herrn M. Martino Heinsio,
Godofredus Rosnerus Berlin:

Serò transmisum.

DUlcis amarities torus est, dulcedo & amara:
Gaudens - lamentum: flens - risus: aquosa - Falerna.
Sed benè habet; Christi præsentia temperat Omnem
Sortis mixturam creperæ: Feliciter illud
Cedit conjugium, in quo C H R I S T U S primus habetur
In risum lacrimas, undas in vina saporans.
Temperie hâc thalamus tuus buc innotuit usq;
HEINSI, Theologum Decus ô prænobile nostrum!
Dulcia vina tibi miscebat Vehria: At ô quam
Hydria præproperè hei! tua spumabat crucis unda!
Nunc post exhaustas lacrimas, mœroris abissum &
Depletam, ecce tibi nova vina & mella refundit
A N N A illa H E D V V I G I S docti pia nata S E G E R I.
Christe fac illa fluent cœlesti & fonte benignè
In vestrum & nostrum thalamum, & quem Filia proximò
Ingressura die festivò, ô Numine faustò!

Honoratiss. Dn. Adfinis thalamum
honorare debui

Johannes Bercovius, Eccle-
siastes Berlinens. aed.
S. Mar.

Carmen Elegiacum quod scripsi, Joanni Baptista GEBELIO
Svidnic. Silesio Pastori Ecclesiae ih Racovio,
cum gradum Magisterij nancisaret Decanu
M. Theodoro Ebertu 17 Calend. Maij
A. 1624. aetate meae 19.

Ito bonis avibus GEBELI, quo Dux Autor,

Cu te fata vocant, ito bonis avibus.

Magnum opus adgredieris, sed, quod tibicine fultus

Numinis effici, fortiter expedites.

Imbut orantis lingvam locuplete Suadâ,

SPIRITUS Orator canticus ille, tuam.

Seminum disperge DEI per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta DEI assiduo accubusq; labore

Percole, quo fructus mille, supraj ferant:

BAPTISTAM ex cathedra BAPTISTA imitare tonantem

GEBELI! verâ pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Exige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum parturier annos

Prospера dicentes queis sacra dicta feres.

Sublatissim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupâ tumba revocabit ab umbris,

JOVA, mei pastor dicet, adesto, greciss;

Ambrosia rursum te pacem & nectare, quare

Magna capte astrati præmia, carpe, polli.

Hoc penitus animi penetralibus osto, precorj

JANE mihi multo nō nomine ebare! VASE.

K25827

TA - FL

ULB Halle
002 062 674

3

Farbkarte #13

B.I.G.

EVULATORIA

Quibus

um Reverendum, Clarissimum
Excellentissimum

DN.

NUM HEINSIUM,

tanæ ad Oderam Pastorem Di-
isdem & vicinarum Superin-
tatem Gravissimum

Cum

udicissimæq; VIRGINÆ

EWIGA SEGERS;

VIRI

endi & Clarissimi

HANNIS Segers /

Francofortanae Symmystæ
igilantissimi meritissimi,
relicta Filia

anno 1647. ibid. Francofordiaæ

tias contrahentem

excipiebant

autores & Amici.

duæ EICHORNIANÆ.